

Arrest

nr. 250 895 van 12 maart 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VAN ASSCHE
Koning Albertlaan 128
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 14 december 2020 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. VAN ASSCHE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Afghaans staatsburger en bent u een etnische Pasjtoen. U bent geboren in het dorp Chahr Toot in het district Khanabad in de provincie Kunduz, waar u altijd hebt gewoond tot uw vertrek naar België. U bent niet naar school geweest en u werkte sinds veertien- of vijftienjarige leeftijd als chauffeur. Op een dag vroeg een oude man u om hem naar het plein te brengen, samen met een aantal goederen. U bracht hem naar het plein. Vervolgens vroeg de man u om te wachten zodat hij andere goederen kon ophalen. U ging hiermee akkoord en ging thee drinken.

Vijf minuten later hoorde u politiewagens aankomen, die uw auto omsingelden. De politie vroeg mensen om afstand te houden van uw auto. Een vriend zei u dat u weg moest omdat er werd gezegd dat ze bommen of wapens in uw auto gevonden hadden. U kon ontsnappen en u vertelde uw vader alles wanneer u thuis kwam. Uw vader realiseerde zich dat u een talibanlid had vervoerd en stuurde u naar zijn vriend in Kunduz. Eén of twee dagen later werd uw vader door de taliban benaderd. Ze vroegen hem waar zijn zoon was en wat er met de goederen was gebeurd. Eén of twee dagen later kwam de politie naar jullie huis. Ze vroegen waar u was en beschuldigden u van collaboratie met de taliban. Uw vader zei tegen de politie en de taliban dat u en uw auto vermist waren. Uw vader vroeg zijn vriend om uw reis te organiseren. U bleef vijf à zes dagen in Kunduz en verliet daarna het land. U verliet anderhalf jaar geleden Afghanistan. U reisde via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk naar België, waar u een nacht voor uw verzoek om internationale bescherming aankwam. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 23 september 2019.

Ter staving van uw verzoek legt u twee kopieën van uw taskara neer; een exemplaar in A4-formaat en een exemplaar in de vorm van een kaart.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS, p. 1), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw verklaringen met betrekking tot uw verklaarde profiel en uw beweerde regio van herkomst niet weten te overtuigen.

Vooreerst dient vastgesteld dat er grote vragen rijzen bij uw verklaringen wat betreft uw scholing en financiële situatie. U verklaart analfabeet te zijn en nooit naar school te zijn geweest (CGVS, p. 5). U bent niet naar school geweest omdat uw vader een oude man was, omdat hij ziek was, omdat jullie een slechte financiële situatie hadden en omdat de scholen elke maand gesloten werden (CGVS, p. 11). Gezien u eerder verklaarde dat uw vader volgens uw verklaringen pas drie, vier, of vijf jaar geleden ziek werd (CGVS, p. 7), wordt u gevraagd waarom dit voor u een reden was om niet naar school te gaan, waarop u repliceert dat jullie financiële problemen hadden en dat het niet veilig was om naar school te gaan door de gevechten (CGVS, p. 11). Later, wanneer u gevraagd wordt naar de kosten van uw reis naar België, verklaart u dat uw vader spaargeld had waarmee hij deels uw reis heeft bekostigd die 10000 euro gekost heeft (CGVS, p. 15). U geconfronteerd met uw eerdere verklaringen wat betreft de slechte financiële situatie van uw familie, verklaart u dat uw vader spaargeld had en dat u niet weet hoe hij het heeft verzameld (CGVS, p. 15). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen roepen ernstige vragen op omtrent de door u verklaarde preciaire situatie van uw familie. Bovendien verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw reis 12000 euro had gekost (Verklaring DVZ, vraag 30), in plaats van 10000 euro die u op het CGVS liet optekenen (CGVS, p. 15). U geconfronteerd met uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken, verklaart u dat uw reis 10000 roepies heeft gekost (CGVS, p. 15). Echter, hiermee is bovenstaande tegenstrijdigheid niet opgeheven. Zelfs indien uw reis 'slechts' 10000 euro zou hebben gekost in plaats van 12000 euro, moet worden opgemerkt dat dit een aanzienlijk bedrag is waarvan uw vader een deel heeft bekostigd door middel van zijn spaargeld, hetgeen met zich meebrengt dat de financiële situatie van uw familie helemaal niet zo precair is als u wilt laten uitschijnen.

Verder rijzen er vragen bij uw verklaringen over de etnische samenstelling van uw beweerde regio van herkomst. U benoemt correct de verschillende etnische groepen in uw district, met name de Pasjtoens, de Tadzjiken en de Hazara (CGVS, p. 6). Wanneer u gevraagd wordt naar de etnische groepen in uw dorp, noemt u dezelfde bevolkingsgroepen (CGVS, p. 6). U gevraagd of er evenveel Tadzjiken als Pasjtoens in uw dorp wonen, verklaart u dat u die informatie niet hebt (CGVS, p. 6). U gevraagd hoeveel Hazara's er woonden, zegt u dat u er geen informatie over hebt en dat u niet rondliep in het dorp (CGVS, p. 7). Volgens de beschikbare informatie zijn de Pasjtoens, Tadzjiken en Hazara vertegenwoordigd in Khanabad, maar op het dorpsniveau is de bevolking veelal etnisch homogeen en

huwelijken tussen partners van verschillende etnische origines komen slechts zeer uitzonderlijk voor (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U geconfronteerd met deze informatie, verklaart u dat dit niet waar is en dat er veel dorpen zijn waar ze samen wonen (CGVS, p. 16). Van iemand die zijn hele leven in hetzelfde dorp in district Khanabad beweert te hebben gewoond, kan verwacht worden dat hij op de hoogte is van de bevolkingssamenstelling van zijn dorp. In het licht van de beschikbare informatie blijken uw uitspraken oppervlakkig, weinig aannemelijk en lijken zij ingestudeerd.

Voorts is uw kennis van de geografie van uw regio van herkomst ondermaats. Wanneer u gevraagd wordt naar de plaatsen in uw district waar u geweest bent, noemt u slechts twee dorpen op: Mapali en Dagare (CGVS, p. 16). U verklaart dat u ook naar andere dorpen ging maar dat u de namen van die dorpen bent vergeten (CGVS, p. 16). Gezien u verklaarde chauffeur te zijn, en dit vanaf 14- of 15-jarige leeftijd (CGVS, p. 12) wordt u gevraagd naar verduidelijking, waarop u de opmerkelijke repliek geeft dat mensen niet naar uw auto kwamen door uw jonge leeftijd (CGVS, p. 16). Later wordt u gevraagd naar grote dorpen rond uw eigen dorp, waarop u verklaart dat u niet weet welke dorpen groot of klein zijn, waarna u Dagare, Mapali, Sopikhe, Gohdja Mohammad Qalay, Sheikh Ali en Araba Aslam opnoemt (CGVS, p. 17). U gevraagd naar hoe het komt dat u niet weet welke dorpen groot of klein zijn, verklaart u geen informatie te hebben en verklaart u dat u niet naar die dorpen bent geweest (CGVS, p. 17). U geconfronteerd met uw verklaringen met betrekking tot uw beroep in Afghanistan, herhaalt u dat u geen informatie hebt (CGVS, p. 17). Dat u, als iemand die altijd chauffeur is geweest in Afghanistan, een dergelijke beperkte kennis over de aangrenzende dorpen etaleert, is weinig aannemelijk. Bovendien konden geen van de dorpen die u opnoemt teruggevonden worden op de kaarten (zie administratief dossier). U geconfronteerd met namen van dorpen die volgens de kaarten dichtbij uw dorp liggen, namelijk Huseyn Khel, Khawaja Palak, Wali Jan Char Toot en Mulla Ghulam, blijkt u geen van deze dorpen te kennen (CGVS, p. 17 en p. 18). Wanneer u gevraagd wordt naar hoe het komt dat geen van de door u opgenoemde dorpen op de kaart te vinden zijn en u geen van de opgenoemde dorpen kent, zegt u dat u enkel de dorpen kent waar u geweest bent (CGVS, p. 17). Deze verklaring is niet afdoende voor iemand die zijn hele leven in Chahr Toot zou hebben gewoond en die jarenlang chauffeur in zijn district zou zijn geweest. Uw kennis over de omliggende districten rond Khanabad weet evenmin te overtuigen. Wanneer u gevraagd wordt naar de omliggende districten van Khanabad noemt u de zes districten van de provincie Kunduz op (CGVS, p. 19). Wanneer vervolgens de vraag naar de omliggende districten van het district Khanabad wordt herhaald, verklaart u dat u geen informatie hebt (CGVS, p. 19). De vaststelling dat u geen enkel omliggend district van Khanabad kunt opsommen doch wel alle zes districten van de provincie Kunduz, doet vermoeden dat deze kennis ingestudeerd is. U gevraagd naar rivieren in uw district, zegt u dat er smalle stromen of kanalen zijn maar geen rivieren (CGVS, p. 20). Volgens informatie loopt de Khanabadrivier door uw district, een zijrivier van de Kunduz rivier. Deze rivier is de belangrijkste waterbron voor de noordoostelijke regio van Afghanistan en is uitermate belangrijk voor de landbouw in het district (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat uw kennis wat betreft de geografie van uw beweerde regio van herkomst dermate beperkt blijkt, doet twifelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst. Van iemand die zijn hele leven in Khanabad heeft gewoond en vanaf 14- of 15-jarige leeftijd chauffeur is geweest, kan immers een zekere geografische kennis verwacht worden.

Uw kennis over belangrijke en invloedrijke personen in uw beweerde regio van herkomst weet evenmin te overtuigen. Over commandant Qadir, een bekende arabicommandant, bleek u geen correcte kennis te hebben (CGVS, p. 19). Volgens de beschikbare informatie heerste commandant Qadir over uw dorp, Chahr Toot, en werd hij in 2014 gedood door de taliban. Volgens districtsgouverneur Amiri zouden de dorpelingen van Chahr Toot de taliban gevraagd hebben om Qadir te doden, omwille van zijn terreurbewind in het dorp. Qadir had meer dan honderd gewapende mannen onder zijn controle en was verwickeld in conflicten met andere lokale commandanten (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Wanneer u wordt gevraagd of u al van commandant Qadir hebt gehoord, verklaart u dat hij een talibancommandant is en dat zijn huis tien à twintig minuten van uw huis gelegen is (CGVS, p. 19). Het is zeer opmerkelijk dat u foutief stelt dat Qadir – die over uw dorp heerste - een talibancommandant zou zijn geweest en dat u niet weet dat hij in werkelijk een arabicommandant of een commandant van de Afghan Local Police (ALP) was.

U gevraagd naar de districtsgouverneur bij uw vertrek uit Afghanistan, noemt u Hayatullah Amarkhel (CGVS, p. 18). Gezien volgens de beschikbare informatie de districtsgouverneur van Khanabad bij uw vertrek Hayatullah Amiri was, wordt u geconfronteerd met deze informatie, waarop u verklaart dat u de naam was vergeten en dat u al anderhalf jaar in België verblijft (CGVS, p. 18). Hayatullah Amiri is nochtans sinds 2013 districtsgouverneur van het district Khanabad en zoon van de bekende commandant Amir Muhammad Chugha, één van de meest machtige leiders in de strijd tegen de Sovjets

binnen de provincie. Hij werd gelinkt aan de Ittehad-e-Islami partij en werd in 1994 gedood (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U gevraagd of de districtsgouverneur een bekende vader had, zei u het niet te weten en verklaarde u dat de provinciegouverneur een belangrijke persoon is (CGVS, p. 18). Later wordt u geconfronteerd met de naam "Amir Muhammad Chugha", maar u verklaart niet van hem te hebben gehoord (CGVS, p. 19). Deze onwetendheid is opmerkelijk. Het hoofd van de politie in Khanabad benoemt u als Malazarai (CGVS, p. 20). Wanneer u gevraagd wordt wie voordien het hoofd van de politie was, zegt u dat u het niet meer weet, dat hij daar al lang werkte en dat u geen informatie over hem heeft (CGVS, p. 20). Volgens de beschikbare informatie was echter Mohammad Zahir Niyazai hoofd van de politie in Khanabad in juli 2017 (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Over commandant Mir Alam, een van de meeste machtige personen in de provincie met meer dan duizend gewapende strijdkrachten in Khanabad en in andere districten van Kunduz (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), verklaart u dat u denkt dat u niet van hem hebt gehoord en dat u het niet meer weet (CGVS, p. 19).

Uw kennis over commandant Matin, of Matinak, is eveneens onbestaand (CGVS, p. 19). Commandant Matin, een etnische Hazara, voerde nochtans het bewind over het nabijgelegen dorp Charigariha en was verwickeld in een machtsstrijd met andere lokale commandanten, onder andere met commandant Qadir. Hij werd in augustus 2018 gearresteerd op verdenking van kidnapping, afpersing en moord in het district Khanabad (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Bovendien kan uit uw kennis van de veiligheidssituatie in Khanabad niet afgeleid worden dat u daadwerkelijk tot anderhalf jaar voor uw aankomst in België in uw beweerde district van herkomst hebt verbleven. Zo is uw kennis van de strijdende partijen in uw district uitermate beperkt. U gevraagd naar de partijen die elkaar bevochten in uw district, noemt u de taliban en benoemt u Qari Hashem, Zaki en Nasar als de leiders van de taliban (CGVS, p. 18). Wanneer u gevraagd wordt naar andere gewapende groepen die elkaar bevochten in uw regio, zegt u dat sommige mensen vijanden hebben en dat dat iets is dat overal gebeurt (CGVS, p. 19). Volgens de beschikbare informatie wordt de veiligheidssituatie in het district Khanabad gekenmerkt door conflict van met elkaar concurrerende warlords en militieleiders (zie administratief dossier). Veel mensen in het district beschouwen niet de taliban maar deze afzonderlijke gewapende groeperingen als de grootste bedreiging voor hun veiligheid. Dat u enerzijds de namen van een aantal belangrijke leiders van deze gewapende groeperingen niet kent (cfr. supra) en anderzijds enkel de taliban als actieve gewapende groep in uw district opnoemt, doet dan ook verder ernstig twifelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw aangehaalde verblijfplaatsen.

Over de aanwezigheid van Daesh in uw district legt u bovendien opmerkelijke verklaringen af (CGVS, p. 19). U gevraagd of Daesh aanwezig was in uw regio tijdens uw verblijf, zegt u initieel dat Daesh er niet aanwezig was, waarna u verklaart dat u over geen informatie beschikt, dat Daesh en de taliban daar vochten en dat Daesh synoniem is voor de taliban (CGVS, p. 19). Op basis van de informatie in de Aceddatatabank, die over incidenten in uw regio rapporteert, blijkt dat Daesh in 2017 aanwezig was in het district Khanabad en door het Afghaanse leger werd bestreden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

U gevraagd naar plunderingen in uw dorp, verklaart u dat sommige dorpelingen werden bestolen en weg gingen van daar (CGVS, p. 20). Wanneer er wordt gevraagd naar een massale verhuis omwille van plunderingen in uw dorp, verklaart u dat dit waarschijnlijk gebeurde en dat ze de autoriteiten aan hun kant hebben (CGVS, p. 20). Gezien dit een weinig doorleefde verklaring lijkt, wordt u gevraagd waarom u dit incident als "waarschijnlijk gebeurd" bestempelt, waarop u verklaart dat het gebeurde maar dat het niet op TV werd uitgezonden (CGVS, p. 20). U gevraagd of u dit zelf hebt gezien, zegt u dat u het zelf hebt gezien (CGVS, p. 21). U gevraagd wanneer dit plaatsvond, verklaart u dat het waarschijnlijk zes of zeven jaar geleden gebeurd is, of drie jaar geleden (CGVS, p. 21). Volgens de beschikbare informatie verhuisden honderden families, afkomstig van onder andere Chahr Toot, in januari 2015 als gevolg van de aanhoudende onveiligheid en de plunderingen door illegaal gewapende militanten (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Uw weinig doorleefde verklaringen en uw onwetendheid hieromtrent doen dan ook vreemd aan.

Voorts verklaart u, wanneer gevraagd of er ooit luchtaanvallen in Khanabad plaatsvonden, dat u er geen luchtaanvallen zijn gebeurd, waarna u stelt dat het niet gebeurd is in de stad maar dat het misschien in rurale gebieden of in de bergen gebeurde (CGVS, p. 20).

Volgens de beschikbare informatie in de databank van Aclad vonden er geregeld luchtaanvallen plaats in het district Khanabad. Zo kwamen er in augustus 2017 meer dan 30 talibanstrijders om in Janat Bagh tijdens een offensief van de Afghaanse Special Forces (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Een maand voordien kwamen vijf talibanstrijders om het leven bij een Amerikaanse droneaanval in hetzelfde dorp (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Janat Bagh ligt volgens de kaart slechts op enkele kilometers van de stad Khanabad. Dat u van deze incidenten niet op de hoogte bent is dan ook opmerkelijk.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Khanabad gelegen in de provincie Kunduz. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Khanabad heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

*Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is ((zie het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019**, beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_afghanistan_security_situation_20190612.pdf en <https://www.cgira.be/nl>) en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.*

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 23 juli 2020 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of

beweerde regio van herkomst in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Wanneer u hierop wordt gewezen en u wordt geconfronteerd met uw twijfelachtige verklaringen op meerdere vlakken, verklaart u dat u daar bent geboren en opgegroeid maar dat mensen in België veel socialer zijn dan in Afghanistan en dat mensen in uw land geen contact met elkaar hebben. U stelt verder dat u zich beter zou hebben voorbereid als u had geweten dat u zoveel vragen moest beantwoorden (CGVS, p. 21). Deze blote beweringen kunnen geenszins uw gebrek aan kennis over uw beweerde regio van herkomst verklaren.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het ertoe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofd geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde kopieën van uw taskara kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Deze documenten betreffen immers kopieën waarvan de authenticiteit onmogelijk nagegaan kan worden. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse verzoeker om internationale bescherming of bij het ondersteunen van zijn aanvraag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker meent dat de bestreden beslissing vernietigd dient te worden aangezien er geen rekening werd gehouden met zijn intellectuele beperkingen. Hij onderbouwt dit als volgt:

“Overeenkomstig artikel 48/6, §5, c) Vreemdelingenwet dient er rekening te worden gehouden met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen.

In casu werd er meermaals herhaald dat verzoeker geen onderwijs heeft genoten en bijgevolg analfabeet is. Hier werd echter op geen enkel moment rekening mee gehouden hoewel artikel 48/9, §4 Vreemdelingenwet uitdrukkelijk wijst op het feit dat de ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moeten beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft en deze in acht dienen te worden genomen door het verlenen van passende steun tijdens de procedure, voor zover deze noden voldoende zijn aangetoond en voor zover de rechten van verzoeker in het gedrang zouden komen en hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen.

Er werd reeds aan het begin akte genomen van het feit dat verzoeker analfabeet is, doch werd hier verder geen rekening mee gehouden. De beperkte intellectuele capaciteiten van de verzoeker werden niet in acht genomen. Een passende steun in het kader van zijn procedurele noden bleef uit waardoor de beslissing overeenkomstig artikel 39/2 Vreemdelingenwet nietig is.

Toch werd (zie ook verder) van de verzoeker gedetailleerde geografische, politieke en religieuze input verwacht, waartoe verzoeker absoluut niet de noodzakelijke notie heeft. Nochtans is de bestreden beslissing vooral op het gebrek aan geloofwaardigheid, gestoeld op zuiver schoolse kennis, gericht.

Verzoeker, die ook nog eens zonder raadsman het verhoor deed, wordt hierdoor in zijn rechten geschonden.”.

Inzake de vluchtelingenstatus zet verzoeker het volgende uiteen:

“B.1. De verklaringen van verzoeker zijn niet vaag, tegenstrijdig of weinig overtuigend en er bestaat wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade

De Commissaris-generaal komt tot haar negatieve beslissing overwegende dat de verklaringen van de verzoeker vaag en tegenstrijdig zouden zijn. Verzoeker zou niet voldoende elementen kunnen aanbrengen die er op wijzen dat er in zijn hoofde een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) Vw.

Er werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit gelet op onvoldoende (geschoolde)kennis van verzoeker omtrent belangrijke en invloedrijke personen uit de regio, zijn geografische kennis en de etnische samenstelling van de regio.

Deze vaag- en tegenstrijdigheid is echter eerder te wijten aan een verkeerde interpretatie van de door hem afgelegde verklaringen.

B.1.1. Scholing en financiële situatie

Vooreerst worden er vragen gesteld bij de scholing en financiële situatie van de verzoeker.

Verzoeker is niet naar school geweest en is bijgevolg analfabeet. Hij is reeds aan het werk sinds 14 jarige leeftijd. Dit mede gelet op de krappe financiële situatie van het gezin. Ook zijn jongere broer werkt sinds kort.

Het feit dat het gezin beperkte financiële middelen had waardoor verzoeker geen onderwijs genoten heeft, wordt als tegenstrijdig beschouwd met het feit dat de vader vele jaren later mee betaald heeft voor de vlucht van verzoeker.

Dit is echter helemaal niet zo tegenstrijdig gelet op de meerdere jaren die tussen dergelijke gebeurtenissen verstreken zijn.

Het feit dat de financiële situatie van het gezin enkele jaren geleden beperkt was waardoor verzoeker geen onderwijs genoot maar ging werken om mee het gezin te financieren, zorgde er net voor dat er extra inkomsten bijkwamen en er ook minder uitgaven waren.

Op die manier verkreeg het gezin ademruimte en hadden ze het beter dan wanneer enkel de vader inkomsten zou genereren en hij hiervan ook nog onderwijs zou moeten financieren.

Daarenboven wordt er verkeerdelijk van uit gegaan dat er in de Afghaanse gemeenschap volledige open communicatie is tussen vader en zoon en dat de vader omtrent zijn bronnen van inkomsten derhalve duidelijkheid zou verschaffen aan de rest van de familie (p. 15, 21). Dit is evenwel niet het geval zoals verzoeker duidelijk meedeelt. Hij was niet op de hoogte van al het reilen en zeilen van zijn vader en weet tot op de dag van vandaag niet waar zijn vader en een goede vriend van hem het geld vandaan haalden. Verzoeker is hier nooit bij betrokken geweest. Bovendien heeft de vader maar een deel van de som bijgedragen en heeft verzoeker zelf ook de helft van geld bij elkaar gebracht.

Daarnaast blijkt duidelijk uit het interview dat betrokkene niet enkel de financiële situatie aanhaalt maar voornamelijk ook het feit dat de algemene toestand in de regio niet veilig was (p. 11-12). Scholen werden vaak gesloten omdat er frequent geweld plaatsvond.

Deze zogezegde vaag- en tegenstrijdigheid is aldus eerder te wijten aan een verkeerde interpretatie van afgelegde verklaringen.

B.1.2. Geografische kennis

Ook wat betreft de geografische kennis van verzoeker wordt er één en al in het verkeerde daglicht geplaatst.

Nochtans heeft verzoeker reeds aan het begin van het verhoor, en werd dit meermaals herhaald, uitdrukkelijk gewezen op het feit dat hij niet geschoold is.

Verzoeker haalt zijn kennis uit het dagdagelijkse leven en ook deze is beperkt gelet op de onveilige situatie in het land. Zijn job was grotendeels de enige reden om buiten te komen. Hij vertrok s 'morgens om te werken en kwam s 'avonds terug. Betrokkene haalde bijgevolg ook niet veel informatie bij de bewoners uit het dorp maar had enkel korte gesprekken met mensen waarmee hij in contact kwam via zijn werk.

Het is bijgevolg niet zo vanzelfsprekend dat verzoeker enige interesse en kennis voor de dag zou leggen omtrent de bevolkingsdichtheid van dorpen of concrete plaatsnamen.

Er wordt evenwel gewezen op het feit dat verzoeker sinds zijn 14 als chauffeur werkte en dat het hierdoor niet aannemelijk is dat hij bepaalde dorpen en plaatsen niet kent. Dit is nochtans niet zo bijzonder gelet op de verklaring die verzoeker daarover geeft.

Zoals uit het interview blijkt, gebruikte verzoeker tijdens zijn job als chauffeur termen als 'het plein' of 'de molen' (p. 4, 12). Hij had als analfabeet niet veel keuze omtrent zijn beroep en ondervond zelfs problemen als chauffeur. Zo sprak hij niet vlot Farsi en waren conversaties aldus moeilijk. Verder kon hij het niet lezen wanneer mensen een adres voor hem opschreven.

Daarnaast verklaart betrokkene duidelijk dat hij toen hij begon als chauffeur geen rijbewijs had (p. 12). Hij reed met de wagen van het gezin en vervoerde goederen of mensen van aan het pleintje naar plaatsen in de buurt op een afstand van 10-15 minuten. Uit het district mocht hij niet gaan gelet op het feit dat hij geen rijbewijs had en de Taliban of de overheid hem konden tegenhouden (p. 4, 12).

Hij kent bijgevolg enkel de plaatsen waar hij zelf geweest is of de regio's die vaak voorkwamen en die hij ook zelf opsomt (p. 16-18).

Er wordt gevraagd naar de grote van bepaalde dorpen. Waar verzoeker tot herhaaldelijk toe moet wijzen op het feit dat hij geen onderwijs heeft genoten en er geen correcte informatie over heeft. Hij kan deze plaatsen niet in verhouding zetten tot elkaar en kan enkel inschattingen maken op basis van de beperkte wegen waar hij zelf geweest is (p. 17).

Dient het te verbazen dat verzoeker dorpen of plaatsen niet op precieze grote kent wanneer hij als 14 jarige op eigen initiatief met de wagen van het gezin besluit om goederen of mensen te vervoeren over een afstand van 10 minuten binnen zijn eigen district?

Er wordt telkens opnieuw doorgeboemd op bepaalde kennis van betrokkene die hij als ongeschoolde niet kan bezitten en ook niet relevant is. Daardoor worden andere elementen ongeloofwaardig geacht terwijl er van een algehele ongeloofwaardigheid van het verhaal geen sprake is.

B.1.3. Invloedrijke personen en etnische samenstelling van de regio

De verzoeker heeft van bij aanvang uitdrukkelijk aangegeven dat hij geen onderwijs genoten heeft. Dit blijkt nogmaals vergeten te worden.

Verzoeker diende verschillende keren te herhalen dat hij omtrent geschiedkundige vragen of vragen naar de verschillende stammen geen informatie heeft (p. 5-6). De kennis waarover hij beschikt, werd verzoeker meegegeven door korte gesprekken en ervaringen uit het dagelijkse leven.

Dit geldt evenzeer voor invloedrijke personen. Het spreekt voor zich dat betrokkene geraakt werd door geweld en terreur in de regio. Wie de verschillende groeperingen waren en welke leider aan het hoofd stond is voor verzoeker niet in detail duidelijk (p. 18-19).

Wat hij in het verleden en heden heeft meegemaakt heeft uiteraard een grote impact nagelaten. Het enige wat voor hem van belang was, was ontkomen aan het gevaar, wie hier ook de oorzaak van moge zijn.

Hij vertelde aan zijn vader wat er gebeurde, die hem vervolgens informeerde omtrent de Taliban. Zelf had verzoeker hier geen kennis over (p. 14).

Ook wat de stammen betreft kan betrokkene zich enkel beroepen op de kennis die hij zelf ondervonden heeft in zijn nabije omgeving. Wanneer er in zijn nabijheid zich enkele gemengde huwelijken voordeden, lijkt dit voor verzoeker dan ook wel degelijk voor te komen zonder dit in verhouding te kunnen plaatsen tot grootschalige en waarheidsgetrouwe cijfers (p. 5-6, 16).

B.2. De geloofwaardigheid van verzoekers relaas is niet aangetast

Zo worden er verschillende zaken aangehaald waar de kennis van verzoeker ondermaats zou zijn. Dit hoeft dan ook niet te verbazen in het licht van zijn achtergrond.

Exacte kennis blijft uit, verzoeker kan zich enkel beroepen op zijn beperkte ervaringen.

Gelet op het feit dat hij analfabeet is, is het bovendien bijzonder moeilijk zichzelf te informeren of correcte informatie op te pikken. Daarenboven was deze ook niet relevant voor het leven dat betrokkene in Afghanistan leidde. Hij verklaart bijgevolg niet veel naar televisie te hebben gekeken of naar de radio te hebben geluisterd (p. 13-14).

Verzoeker wijst zelf op het feit dat hij al deze zaken niet vanbuiten weet en dat hij zich zou hebben voorbereid door alles op te schrijven in een schriftje (p. 21). Wat wijst op stress voor het interview en het feit dat hij met zijn achtergrond overdonderd werd door de vragen die hij duidelijk niet altijd even goed begreep.

Door dit uit te vergroten wordt zijn algehele geloofwaardigheid nodeloos ondergraven.

De bestreden beslissing gaat bijzonder kort door de bocht door deze geschoolde kennis als enige argument aan te halen zonder dit in zijn context te plaatsen en rekening te houden met de achtergrond van verzoeker."

Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus stelt verzoeker als volgt:

"C.1. Subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4. §2. c) Vreemdelingenwet

De situatie in de regio Khanabad (Afghanistan), waar de verzoeker vandaan komt is niet dermate gestabiliseerd dat er geen probleem meer kan zijn.

Het aanslepende conflict in Afghanistan wordt nog steeds beschreven als een van de dodelijkste ter wereld voor de burgers van het land.

Ook de familie van verzoeker blijft niet gespaard van bedreigingen van de Taliban (p. 10, 22).

De veiligheidssituatie wordt in casu dan ook niet weerlegd. Er wordt enkel aangehaald dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat betrokkene weldegelijk uit desbetreffende regio komt. Nu dit wel degelijk werd aangetoond, en op basis van de kennis dat de veiligheid in de regio niet gegarandeerd kan worden, dient er op zijn minst het statuut van subsidiaire bescherming te worden verleend."

2.2. Ter zitting legt verzoeker middels een aanvullende nota een medisch psychologisch attest neer.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele

omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. In de mate dat verzoeker aanvoert dat geen rekening werd gehouden met zijn procedurele noden dient vooreerst te worden verwezen naar artikel 48/9, § 4 van de Vreemdelingenwet dat inzake bijzondere procedurele noden stelt:

“De ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft en nemen deze in acht door het verlenen van passende steun tijdens de procedure, voor zover deze noden voldoende zijn aangetoond en voor zover de in dit hoofdstuk bedoelde rechten in het gedrang zouden komen en hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen. De beoordeling van de bijzondere procedurele noden is op zich zelf niet vatbaar voor beroep” (de Raad onderlijnt). De beoordeling door verweerder inzake verzoekers procedurele noden kan derhalve niet in het kader van voorliggend beroep worden (her)beoordeeld.

Verzoeker stelt dat er *in casu* geen rekening werd gehouden met het feit dat hij geen onderwijs heeft genoten en analfabeet is.

Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk”.

De Raad stelt enerzijds vast dat de vragenlijst “*bijzondere procedurele noden*” geen elementen bevat waaruit kan blijken dat verzoeker eventuele bijzondere procedurele noden kenbaar maakte. Hoewel verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij analfabeet was, heeft hij op geen enkel moment te kennen gegeven dat hij omwille van zijn opleidingsniveau niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de onderhavige procedure. Uit een eenvoudige lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt anderzijds ook duidelijk dat verzoeker wel ongehinderd kon antwoorden en hij dit meermaals bevestigt. De dossierbehandelaar heeft hoe dan ook eenvoudige en duidelijke vragen gesteld, die verzoeker goed kon volgen en waarvan hij de logica en de inhoud correct begreep. Aan verzoeker werden bovendien zowel open als concrete vragen gesteld.

Wat betreft het psychologisch attest van 2 maart 2021 dient opgemerkt dat dit pas ter zitting op 4 maart 2021 werd neergelegd. Tot op het nemen van de bestreden beslissing werden géén bijzondere procedurele noden aangetoond waarvan genoegzaam zou kunnen blijken dat deze tot steunmaatregelen nopen (cf. de “*Beoordeling bijzondere procedurele noden*” van 13 december 2019, de “*Vragenlijst ‘procedurele noden’ DVZ*” 13 december 2019, de “*Vragenlijst CGVS*” van 13 december 2019, de notities van het persoonlijk onderhoud van 23 juli 2020, de documenten neergelegd door verzoeker op de DVZ en het CGVS of enig ander concreet element dat verzoeker in een later stadium, en in overeenstemming met artikel 48/9, § 3 op schriftelijke wijze zou hebben gesignaleerd aan het CGVS).

6.1. De overheid, bevoegd om over een verzoek om internationale bescherming te beslissen, dient in de eerste plaats na te gaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land en de regio die hij beweert te zijn ontvlucht. Het is niet onredelijk dat die overheid, zeker wanneer een verzoeker om internationale bescherming geen document kan voorleggen waaruit zijn herkomst blijkt, tracht zijn kennis over de voorgehouden regio van herkomst te toetsen. Van iemand die een verzoek om internationale bescherming indient, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op eenvoudige en elementaire kennisvragen aangaande zijn verklaarde land en regio van herkomst, dat hij enige kennis heeft van de situatie aldaar en dat hij de nodige achtergrondinformatie kan verschaffen over zijn vrees voor vervolging.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit en regio van herkomst van verzoeker, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Naast de vraag of de aangehaalde redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, onderzoekt de Raad of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal. Daarbij gaat de Raad na of hij op grond daarvan kan beslissen, rekening houdend met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot zijn onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving. Deze kennis van de ruimere leefomgeving is uiteraard minder doorslaggevend en kan er alleszins niet toe leiden dat de onwetendheid inzake de onmiddellijke leefomgeving buiten beschouwing wordt gelaten, daar deze laatste kennis het meest bepalend is.

6.2. Blijkens de motivering van de bestreden beslissing heeft verzoeker een manifest gebrek aan kennis inzake essentiële elementen aangaande zijn directe leefomgeving. Dit betreft een gebrek aan kennis inzake de bevolkingssamenstelling in zijn geboortedorp, de benamingen van naburige dorpen, de omliggende districten, de Khanabadrivier die door zijn district stroomt, belangrijke en invloedrijke personen in zijn regio van herkomst, de strijdende partijen in zijn district, de aanwezigheid van Daesh, plunderingen in zijn dorp en luchtaanvallen in Khanabad.

6.3. Verzoekers verwijzing naar zijn ongeletterdheid en gebrek aan opleiding kan niet worden aangenomen als nuttige verklaring voor de veelheid aan onwetendheden over zijn vermeende regio van herkomst. Het vastgestelde gebrek aan kennis heeft immers betrekking op elementen uit zijn directe leefomgeving waarbij hij niet aantoonde dat deze kennis enkel kan verworven worden ingevolge een schoolse opleiding. Zo stelt de bestreden beslissing onder meer terecht vast dat, gelet op verzoekers werk als chauffeur, niet aannemelijk is dat hij een dergelijke beperkte kennis over aangrenzende dorpen etaleert. Verzoeker toont voorts niet aan dat verweerder zich beroept op verkeerde feiten of gegevens, noch toont hij concreet aan dat het administratief onderzoek onvolledig was.

6.4. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker wel degelijk kan schrijven, wat enige scholing veronderstelt en zijn vermeende ongeletterdheid manifest tegenspreekt (*“Verzoeker wijst zelf op het feit dat hij al deze zaken niet vanbuiten weet en dat hij zich zou hebben voorbereid door alles op te schrijven in een schriftje (p. 21).”*, verzoekschrift, p. 11).

De bestreden beslissing stelde dan ook terecht vragen bij verzoekers verklaringen inzake zijn scholing en financiële situatie. De motivering dienaangaande luidt als volgt:

“Vooreerst dient vastgesteld dat er grote vragen rijzen bij uw verklaringen wat betreft uw scholing en financiële situatie. U verklaart analfabeet te zijn en nooit naar school te zijn geweest (CGVS, p. 5). U bent niet naar school geweest omdat uw vader een oude man was, omdat hij ziek was, omdat jullie een slechte financiële situatie hadden en omdat de scholen elke maand gesloten werden (CGVS, p. 11). Gezien u eerder verklaarde dat uw vader volgens uw verklaringen pas drie, vier, of vijf jaar geleden ziek werd (CGVS, p. 7), wordt u gevraagd waarom dit voor u een reden was om niet naar school te gaan, waarop u repliceert dat jullie financiële problemen hadden en dat het niet veilig was om naar school te gaan door de gevechten (CGVS, p. 11). Later, wanneer u gevraagd wordt naar de kosten van uw reis naar België, verklaart u dat uw vader spaargeld had waarmee hij deels uw reis heeft bekostigd die 10000 euro gekost heeft (CGVS, p. 15). U geconfronteerd met uw eerdere verklaringen wat betreft de slechte financiële situatie van uw familie, verklaart u dat uw vader spaargeld had en dat u niet weet hoe hij het heeft verzameld (CGVS, p. 15). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen roepen ernstige vragen op omtrent de door u verklaarde preciaire situatie van uw familie.

Bovendien verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw reis 12000 euro had gekost (Verklaring DVZ, vraag 30), in plaats van 10000 euro die u op het CGVS liet optekenen (CGVS, p.15). U geconfronteerd met uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken, verklaart u dat uw reis 10000 roepies heeft gekost (CGVS, p. 15). Echter, hiermee is bovenstaande tegenstrijdigheid niet opgeheven. Zelfs indien uw reis 'slechts' 10000 euro zou hebben gekost in plaats van 12000 euro, moet worden opgemerkt dat dit een aanzienlijk bedrag is waarvan uw vader een deel heeft bekostigd door middel van zijn spaargeld, hetgeen met zich meebrengt dat de financiële situatie van uw familie helemaal niet zo precair is als u wilt laten uitschijnen."

Verzoekers opmerkingen in het verzoekschrift bieden geen ernstig verweer tegen bovenstaande vaststellingen, te meer verzoeker in het verzoekschrift zelf stelde dat hij wel degelijk kan schrijven. Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker zijn profiel tracht te minimaliseren en de asielinstanties alzo poogt te misleiden, hetgeen afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid.

6.5. Ook het ter zitting neergelegde psychologisch attest kan verzoekers manifeste onwetendheid aangaande zijn directe leefomgeving niet verschonen.

Het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, geeft op zichzelf niet aan dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 August 2020, p. 89).

Het ter zitting bijgebrachte psychologisch attest maakt geen melding van enige beperkte intellectuele capaciteiten in hoofde van verzoeker, laat staan dat deze hem zouden verhinderen dat hij op een volwaardige wijze deelneemt aan het administratieve en/of gerechtelijk luik van zijn verzoek om internationale bescherming.

In de mate dat het attest gewag maakt van verzoekers psychische problemen kan hieruit evenmin worden afgeleid dat hij niet in de mogelijkheid is ten volle mee te werken aan de procedure inzake zijn verzoek om internationale bescherming.

Uit het psychologisch attest komt onder meer naar voor dat verzoeker:

- sedert 4 september 2020 in begeleiding is;
- vier begeleidingscontacten heeft gehad met de psycholoog;
- aan PTSS lijdt met prominent aanwezige dissociatieve stoornissen;
- niet in de mogelijkheid is om volledig beroep te doen op het geheugen.

De Raad meent dat op basis van een dergelijk psychologisch attest niet besloten kan worden dat verzoeker in de onmogelijkheid verkeerde verklaringen af te leggen over zijn eigen leefwereld. Immers, het medisch attest vermeldt inzake de psychische gezondheid van betrokkene louter dat hij lijdt aan geheugenverlies en PTSS, maar bevat geen enkele informatie over de aard van deze geheugenproblemen. Het attest toont dan ook niet aan dat het cognitief geheugen van verzoeker dermate is aangetast dat hij niet in staat zou zijn coherente en consistente verklaringen af te leggen aangaande zijn eigen leefomgeving en is derhalve niet van aard om bovenstaande vaststellingen die de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden herkomst ondermijnen in een ander daglicht te stellen. De Raad stelt bovendien vast dat verzoeker wel naar Europa kon komen en bij zijn gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken van 13 december 2019 en tijdens het onderhoud bij verweerder van 23 juli 2020 wel degelijk gedetailleerde verklaringen kon afleggen en voorts kon antwoorden op de vragen van het gehoor.

7. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde kopieën van een taskara zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

9.1. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

9.2. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het dorp Chahr Toot in het district Khanabad in de provincie Kunduz, laat staan dat hij er tot aan zijn vertrek uit Afghanistan heeft verbleven, noch in een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Omwille van verzoekers gebrekkige medewerking over waar hij, voor zijn aankomst in België, in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verlaten heeft, maakt verzoeker niet aannemelijk bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade te lopen. Het behoort evenmin aan de Raad om te speculeren over zijn verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is. Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

10. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS